

БЕОГРАДСКЕ ОПИТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

Цена за Србију:

на годину 6 дин.
на погодине 3 "
за стране земље на годину .. 9 "

НЕДЕЉА 29. МАЈА 1894.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПР. ДИН. ОД ВРСТЕ

ПРЕТИПАТУ ВАЛЯ СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПИТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

Рукописи не враћају се

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

ТАБЛИЦА

За паљење и гашење електричних лампа у Београду за месец Јуни 1894. год.

Дана	Упалиће се у	Угасиће се у
1.	12 с.	2 с. 20 м.
2. и 3.	12 с.	2 с. 10 м.
4—6.	Неће се палити никако.	
7. и 8.	9 с.	11 с.
9. и 10.	9 с.	12 с.
11.	9 с.	12 с. 30 м.
12.	9 с.	12 с. 40 м.
13. и 14.	9 с.	1 с.
15.	9 с.	1 с. 20 м.
16—22.	9 с.	2 с. 20 м.
23—25.	8 с. 50 м.	2 с. 20 м.
26—28.	8 с. 50 м.	2 с. 30 м.
29. и 30.	11 с.	2 с. 30 м.

Пажомена. 1. Ове су таблице израђене према месечевим фазама и на основу члана 25. уговора о електричном осветљењу вароши Београда.

2. У случају обличног времена лампе ће се палити онда, кад се према овим таблицама иначе не би палиле.

3. У 11 часова пре по ноћи угасиће се половина лампа онда, кад исте светле од пре па до после по ноћи.

Од суда општ. вар. Београда 29. Маја 1894. год. ЕБр. 2741.

ОБЈАВА

Суд општине београдске објављује грађанству, да је такса за мртвачка кола општинска знатно спуштена и да сада коштају:

- а) Проста кола са 2 коња 10— д.
- б) Кола са анђелима са 2 коња 18— д.
- в) Стаклена кола са 2 коња 24— д.
- г) Стаклена кола са 4 коња 60— д.

Поред мртвачких кола општина даје и свој фијакер за свештеника до гробља и напета.

Од суда општ. града Београда 14. Априла 1894. год. ЕБр. 2341.

НАРЕДБА

Да би се на Марвеном тргу, на Тргаљишту, одржавао ред у погледу куповине и продаје стоке и осталог, што приватни за своју потребу купују, Суд општине града Београда

НАРЕДУЈЕ:

I.

За време док грађани за своју личну потребу купују предмете, што се на овом

тргу продају, прекуци не смеју ништа куповати. Ово време траје до 9 часова пре подне, што ће се спуштањем заставе објавити.

Трговци, који се баве храњењем стоке и извозом, и месари, који су испунили прописе за упражњавање месарске радње, могу куповину вршити у свако доба без икаквог ограничења.

II.

Свако лице, које хоће да на марвеном тргу заслужује било ношењем или терањем купљене стоке, било клањем исте или ма чим другим, мора имати нарочити допуст од суда ово општинског.

III.

Прекуци до 9 часова, а надничари и клачи за све време пијаце, не смеју се бавити на другом месту на пијаци сем места, које им се нарочито одреди.

Надничар и клач може напустити одређено место само на позив купца, да му купљену стоку однесе, отера или кад са пијаце хоће да иде.

IV.

Ко се о ову наредбу огреши биће кажњен по параграфу 383. и 326. кривичног за

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВ ТУРАКА

У ВЕЗИ

СА НАРОДНИМ СЕОБАМА У ТУБИЊУ

од 1459—1814. год.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

НАПИСАЛИ

Р. АГАТОНОВИЋ И П. М. СПАСИЋ.

(Академијски Савет Вел. Школе наградио првом видовданском наградом општ. београдске).

Мото:

— „Пора нам перестат бит умними чужим умом и славними чужој славој“ (Време је да престанемо мудровати туђом памећу, и славити се туђом славом).

Карамзин.

(НАСТАВАК)

Султана јако тишташе губитак та два града. Сам пак султан крене се 1. маја 1566. г. из Цариграда пут Београда на челу огромне војске, какву дотле никад не вођаше на хришћанске земље.⁽¹⁾

Као год што му пређе, кад први пут ишаће на Беч, изливи балканских река отежавају брзо кретање, исто му тако сада јаке мајске кишне сметаху брзом напредовању, те је једва после 49 дана путовања приспео у Београд. Уз ту природну сметњу имао је султан на свом путу кроз напуштому Шумадију великих неприлика од српских хајдука, који су се у то доба, у средини XVI. столећа, као што смо на једном месту напред споменули, у великим масама врзли по густим шумадинским горама. Као што су у свакој прилици, при проласку султанове војске кроз питоме моравске долине, они велики чувари српске слободе и самосталности државне нападали и узне-миравали своје непријатеље, чинећи им по кат кад огромне штете, особито позадница или комора — тако су исто сада у великим масама причекивали ту силовиту османску бујицу, јако успоравајући њено напредовање, тако да је султан морао одредити најочито оделење своје војске, које ће да чува главну трупу од тих српских хајдука.⁽¹⁾ Тако су се дични синови српскога рода све-

тили душманину своме, док су њихова браћа крвљу својом заливали хришћанске градове по Угарској, Славонији и Хрватској.

У Београду дочекају Сулејмана остале паше, па се одатле, немогући због надошле Саве прећи у Земун, упути сва војска Шапцу. На брзо подигнутом мосту преведе султан војску преко Саве и упути се Земуну. Одатле поручи Жигмунду Запољцу, да му дође. На аудијенцији обећа му круну угарску. На ратном већу реше да нападну Јегру, ну вест: да су Зрински људи под Вуком Папратовићем разбили босанског Мухамед-пашу код Шипкоша, па том приликом упљачкали 17 000 дуката⁽¹⁾ промени ратни план султанов, и он, гњеван на Сигетске јунаке, репи се да иде на Сигет. Августа 1. слеже се сваколика турска војска под Сигетом, а 5. авг. громки усклици 90 000 војника и грување 100 топова навести, да је и сам султан приспео под град.

Пре него што је отпочела опсада Сигета, 3. авг. по заповести султановој буде удављен заповедник Будима Арслан-паша, што је допустио да му гроф Салм отме град

⁽¹⁾ Рајић Ј.: Ист. Серб., и т. д. св. IV. стр. 37.

— Hammer v. J.: Gesch. d. osm. Reiches, B. II S. 317.

кона а у поновљеном случају забраниће му се приступ на трг.

Од суда општ. града Београда 9. Априла 1894. год. АБр. 2237.

НАРЕДБА

Чланом ХХVIII. правила о слободном клању стоке од 19. Новембра 1890. год АБр. 2164, забрањено је у рејону вароши Београда продавање живе стоке по вароши, већ се иста може продавати само на једном месту, које суд општински за то одреди.

На основу поменутог члана — правила Суд општине вароши Београда,

НАРЕЂУЈЕ:

да се куповина и продаја живе стоке у рејону вароши Београда врши искључиво само на марвеном тргу — Тркалишту.

Сваки купац и продавац који се о ову наредбу отреши, казниће се по параграфу 326. казненог закона.

Од суда општине вар. Београда 2. Априла 1894. год. АБр. 2038.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

27. РЕДОВНИ САСТАНАК
5. Маја 1894. год.

Председавао председник г. Милов. Р. Маринковић, од одборника били г. г. П. Павловић, Ј. Бајлони, Др. П. Поповић, И. Мишић, Вл. Чортановић, К. М. Ђурић, А. Ј. Одавић, М. Јовановић, Н. Вулковић, М. Триковић, С. Ј. Азријел, М. Капетановић, од заменика г. г. В. Б. Вељковић, Ж. Ј. Ђорђевић, А. С. Јовановић, М. Павловић, С. Вељановић, Ј. Главинић, Ст. Максимовић, Ђ. Јовановић, П. Т. Милић.

(СВРШЕТАК)

С. Азријел. — Од 2—3 године одкад је дупло књиговодство код нас у општини, прегледају се рачуни и налазе исправни и ја не могу да разумем шта хоће овим г. Вулковић?

И. Мишић. — Ја се слажем с Вулковићем и имам разлога за то. (Наводи какве је он случајеве имао у општини с неким депозитом). Треба да видите и то, да ли је све што је требало да уђе у књиге, ушло, а не само да ли је добро записано оно што је у књигама.

Весприм. Њега замени синовац великог везира, Мустафа Соколовић. Глас о жалосној смрти Арслановој узбуни и Пертеv-пашу, који још од марта опсађиваше град Булу са 27 000 људи, те сад напретну све своје сile да га заузме. Булу је бранио Димитрије Овчаревић са једном четом српских коњаника, које сам плаћаше. Докле је он био у животу, Турци не могаху да заузму град, али кад Димитрије паде, онда и малена посада, ослабљена неслогом немачких вођа, који за њу преузеше команду, мораде се (1. септ.) предати. „И тако — болно узвикује Рајић — народ српски, који обитаваше по тим странама, потпаде под турско иго, многи под мач осуђени бише, а други као заробљеници одведни у ропство“.⁽¹⁾

Чим је Зрињски чуо да Сулејман иде на Сигет, јави то краљу Максимилијану, по ручујући му, да ће за четири месеца сâm моћи уздржати султанову војску, а за то време зацело ће стићи краљева помоћ. Преко 10 000 које Немаца, Чеха, Талијана и Мађара кретало се на Дунаву и Драви или ништа против Турака не предузимаше,

Ник. Вулковић. — Ја сам прегледао рачуне књиговодства. Оно што се подноси, тачно је. Али ми знамо да и код дуплог књиговодства може да буде погрешак које одборско поверилиштво не може одма да пронађе; оно не може да види да је све што је требало да буде заведено, доиста заведено, но само гледа да ли је добро заведено и да ли је правилно. Има примера код новчаних заводи да се за годину две налази све као исправно а после се, при јачој контроли, виде грдне злоупотребе.

М. Павловић. — За што би смо избегавали ово што г. Вулковић предлаже. (Ко избегава?) Ја сам за то да се усвоји његов предлог.

Председник. — У колико је јача контрола у толико ће послови општински боље ићи. Ја вас молим да чините предлоге и примедбе свуда где би сте на најмању сумњу или неисправност нашли. Тако се само то избегава кад се пази и одма спречава или исправља. И овде шта год хоћете учинићу.

Ст. Максимовић. — И ја се придружујем Вулковићевом предлогу.

Н. Вулковић. — Ја сам казао и понављам: да ваља узети стручно лице па ма оно било и ван одбора и платити га да нам ово уради, (а шта ће рачуноиспитач?)

Председник. — Рачуноиспитач није за оно што жели г. Вулковић. Он контролише сваки дан оно што се уноси у касу и да ли оно долази ту правилно и да ли се правилно издаје. Али он не гледа како се књиговодство води а г. Вулковић то хоће.

М. Јовановић. — И ако знам да на челу нашег књиговодства стоји човек који разуме посао, ја се ипак слажем с г. Вулковићем да треба одредити стручњака да прегледа књиговодство пошто претходно проучи наш budget прихода и расхода, и да нам о томе реферише.

А за то би се с хонораром нашло стручних људи у Народној Банци и код монопола дувана и код приватних лица.

Др. П. Поповић. — Ја мислим да је књиговодство добро уређено и да одређена лица за контролисање врше то правилно. Али главно је имати некога који ће да контролише да ли све улази у књиговодство што општина прима, а већ што издаје то ће сигурно ући, јер рачунополагачи на томе настоје у интересу своме. Код књиговодства дуплог рачунске се погрешке лако налазе но ово друго вала избеги а то се неће постићи овим што предлаже г. Вулковић.

Ј. Бајлони. — И ја налазим да је за нас главно настојати и ватати да се сва наша примања уредно у књиге уводе. Али како би то био велики посао за једно лице ја сам за комисију од 2—3 стручна човека.

М. Капетановић. — Ствар је важна и ја мислим да ће бити најбоље да умолимо г. г. Вулковића, Бајлана и Мату Јовановића да нам они реферишу како би се ова контрола извести могла (Бајлони: узмите млађег ког од мене).

М. Јовановић. — Ја мислим да узмемо г. Вулковића који је ствар и покренуо, да он сам или још с ким, кога изабере, промисли шта да се ради по овоме. Ако се усваја комисија по предлогу г. Капетановића — ја предлажем г. г. Вулковића, Чортановића и Тому Михајловића (чује се: и председник).

По саслушању свега овога одбор је решио, да рачуне општинске за прво тромесечје ове године прегледа и одбору поднесе извештај одборско поверилиштво одређено за овај посао решењем одборским од 28. Марта 1894. год. ББр. 984.

На предлог одборника г. Николе Вулковића одбор је решио, да г. г. председник општине и одборници Ј. Бајлони, Н. Вулковић, Т. Михајловић и Вл. Чортановић, као одборски поверилици проуче на који ће начин најбоље бити да се прегледа, да ли се књиговодство општинско правилно води и да ли се сви приходи општински кроз књиге проводе, и да о томе известе одбор.

Председник. — Сад имамо да свршимо предмет о уступању земљишта болници за душевне болести, о коме је, као што вам је познато, било речи и прошлог пута, а на име: Господин Министар унутрашњих дела тражи, да општина уступи привремено болници за душевне болести оно земљиште, што лежи између сада њега болничког имања, топчидерског друма, доње стране пројектоване Борове улице и оне праве линије, која се повлачи од западног зида барутане ка Београду, до састанка исте са Боровом улицом.

Г. Мата Јовановић могао би нам у том погледу послужити својим реферисањем јер је проучавао ту ствар. (Мата: прочитајте мој извештај.)

Добро. Чујте. (Секретар прочита.)

Нити се креташе у помоћ Сигету.⁽¹⁾ „Сигет, на малој узвишици у кључу реке Алмаша, која се увек излива, налази се као на острву у средини блатног и баровитог језера (Szeged-остров). Као тврђава, Сигет је био најјача у Угарској; замак је ограђен са пет платна, а стара и нова варош дебелим трубораном и дубоким ровом“. У такав град затворио се сада славни Зрињски са својим витезовима, међу чијим војводама били су српски имена: Петра Фаркашића, Марка Станишића, Јована Новаковића, Јована Овчаревића, Бука Папратовића, капетана Данкова, јунака Радована и многих других.⁽²⁾ Чим дође султан, отпочну ѡуриш на спољне зидине старог града. Зрињски сабре око себе све витезове и почне им говорити: „Турци се уздају у неизмерну силу своју, а ми у Бога великога, који нас неће оставити, ако га будемо од срца молили“ — па тражаше даље да се сви зајдату, да један другог неће изневерити. И он им положи заклетву, одредивши им за наследника свога најакаша Гашпара Алапића, ако би он несрећом погинуо. Задахнути

једним духом храбри борци сигетски скочише на бедеме градске да одбију турске ѡурише, који бесне већ два дана. Ну слаби насили око старог града не могаше издржати даљу навалу, те Зрињски попали варош и мостове, па се повуче у стари град. Турци се сада ближе примакну, и на згаришту наместе топове, међу којима је био и онај код Осека заплењен Каџијанеров топ. Из њих сада са три стране почну ударати на град. Већ су се и бедеми старог града почели трести од силенх ћулади, кад једном приликом излете из града са својима два витеза, капетани Дандов и Радован, и изненада ѡуришни жестоко на турску артиљерију, тако их збуње, да почну одмах уступати, оставивши и топове и сву запрегу. Не могући их у град увући, победиоци их само онеспособе. Ну у томе се и Турци приберају, па целом силом нагрну на ову шаку одважних другова, и разбију их, тако да и Дандов и Радован падоше на месту мртви. Ну то је Турке стало великих губитака. Међу многим простим војницима падоше и јаничарски ага Буљук-паша и други капетан старац Јусуф.⁽³⁾

⁽¹⁾ Мат. Серб. св. IV. стр. 38.

⁽²⁾ Драгашевић: Полострво Илирско и т. д. стр. 221.

⁽³⁾ Picot E. (Павловић Ст.). Срби у Уг. кн. I. стр. 71.

Мата Јовановић. — Већина од вас, господо, била је и прошле седнице ту и сећа се ове ствари. Управник болнице за душевне болести заградио је један део вароши пред болницом и Министар нас је позвао да ми то одобримо иначе ће он то земљиште да експроприше по закону о томе. Ми би могли пристати на уступање тога земљишта или за замену. Случајно гледајући на то шта је зарађено, ја сам приметио да је то сокак и да то не може бити заграђено. Ми смо по регулационом плану утврђеном по споразуму са г. Министром грађевина и унутр. дела решили да око целе вароши буде један широк шосе од 50 хвати. И баш тај заграђени простор долазио би у тај друм око вароши.

Са тога дакле вала јавити да то заграђивање бити не може.

За тим настаје договарање: шта да се ради у коме учествују председник, Др. Павле Поповић, Мата Јовановић, Капетановић, Чортановић, Милош Триковић и други.

После конферисања одбор одлучи, да се ово тражење спроведе општинском грађевинском одељењу на извештај, како ово земљиште стоји спрам утврђеног регулационог плана вароши Београда.

Састанак закључен у 9 часова.

РАСПОРЕД

ГОДИШЊИХ ИСПИТА У БЕОГРАДСКИМ ОСНОВНИМ ШКОЛАМА

I. Дунавски крај

1. јуна пре подне у IV р. 1. одељења мушки школе;
1. јуна после подне у III р. 2. одељења мушки школе;
2. јуна пре подне у приправним разредима, мушки и женске школе;
2. јуна после подне у I р. 2. одељења мушки школе;
3. јуна пре подне у I разреда 1. одељења мушки школе;
3. јуна после подне I р. 1. одељења женске школе;
4. јуна пре подне у I и II р. 2. одељења женске школе;
4. јуна после подне у II р. 2. одељења мушки школе;

До 19. авг. држао се стари град, али га Турци ипак освоје, „при чему су истински изгубили преко 3 000 људи, али је и од посаде при повратку нешто одсечено било од замка, те је одбрана замка спала само на 800 јунака“.⁽²⁾ Јуриши су се и даље понављали а топови нису престајали, ну се то не помаже, посада се и даље јуначки држи. Да би неуспех загладио Сулејман II. Величанствени поручује Зрињском да му преда град, а он ће му за то уступити цело Хрватско краљевство, ну он то одбија. А српска народна поезија окитила је њен одговор овим речима, међу њима у уста Луки Даковићу, једном од 12 официра Зрињскога:

„Ја се не бих цару подложио,
„Ми смо кадер с њиме ратовати;
„У Сигету кула шест хиљада
„А чаршије дванест пуних сата.
„А добро смо бедем утврдили:
„Крај чаршије четири капије
„На каштији тврди бедем нови,
„На свакоме по шесет топова,
„Наше војске по шесет хиљада;
„Ми смо кадер с царем ратовати:

6. јуна пре подне у II р. 1. одељења мушки школе;

6. јуна после подне у II р. 1. одељења женске школе;

7. јуна пре подне у III р. 1. одељења мушки школе;

7. јуна после подне у III р. 1. одељења женске школе;

8. јуна пре подне у IV р. 1. одељења женске школе;

8. јуна после подне у III и IV р. 2. одељења женске школе;

9. јуна пре подне у IV р. 2. одељења мушки школе;

9. јуна после подне у V разреду мушки школе;

II. На И. Врачару

1. јуна у I раз. мушки школе
2. „ „ I „ женске „
3. „ „ II „ мушки „
4. „ „ II „ женске „
7. „ „ III „ мушки „
8. „ „ III „ женске „
9. „ „ IV „ мушки „
10. „ „ IV „ женске „

III. На З. Врачару

11. јуна у IV раз. мушки школе
13. „ „ IV „ женске „
14. „ „ III „ мушки „
16. „ „ III „ женске „
17. „ „ II „ мушки „
18. „ „ II „ женске „
20. „ „ I „ женске „
21. „ „ I „ мушки „

IV. На Чубури.

22. јуна у I раз. мушки школе
23. „ „ II „ „ „
25. „ „ I и II раз. женске школе

Испити ће почињати пре подне у 7, по подне у 3 часа.

Главни школски Одбор.

„Де потпиши на најми⁽¹⁾ царевој
„Нек удара колико му драго“...

Али не само понуде, већ ни претње султанове не постигши жељена успеха. С тога он на дан 29. авг. нареди општи јуриши па се и сам, и ако слаб и болан, показа војеци на коњу. Одушевљени јаничари нагрну бесно и силовито, али ипак напи их соколови тако одбију, да им и самог јаничарског агу живи ухвате. Турци увидевши да је безуспешан сваки рад изнад земље, отпочеши копати ла гуме, да њима направе бреме на непробојним зидинама. Септембра 5 баци у ваздух мина један тороњ пун праха и олова. Ватра букну пламеном, а ова ухвати у замку куће и магацине тако нагло, да се није могло угазити. У то нападну на замак са свом силом и три пут улете у унутрашњост замка, он Зрињски их са својим опет истише. У овом поколују изгинуло је око 7 000 Турака, којима је Али-паша затим ровове испуњавао и друге чете преко њих на бедем испињае.⁽²⁾ Ражљућен што већ град није заузет Сулејман срдито прекори вел. ве-

НЕДЕЉНИ ИЗВЕШТАЈ

Извршне анализе воде београдских водовода, од 10. до 20. ов. мес. дале су ове резултате:

Узета вода	Темпер.	Чертихи матер.	У једном литру воде	Гвожђа окседа	Азотас, к. кисл.	Број кол. у 1 см ³	најзагађенији	
							најзагађенији	најзагађенији
Вар. вод. Тоск. чес.	10/5.	16 ⁵ ц.	0,330	0,0012	0,005	0,008	62	65
Билб. вод. на Зереку	12·3	0,360	0,0014	0,0045	0,006	0,010	108	17
Римс. вод. Фишекц. I.	13·0	0,300	0,0018	0,0056	0,010	0,0027		
Нов. водов. Калемег.	13·0	0,548	0,0021	0,0194	0,0095	0,0068		
Вар. вод. Цветни трг	14/5.	14·0	0,325	0,0015	0,0046	0,003	0,0007	
Билб. папил. пијана	13·75	0,340	0,0012	0,0052	0,009	0,011		
Римски Фишекц. II.	14·8	0,310	0,0013	0,0053	0,003	0,0048		
Нов. вод. Трикалиште	13·4	0,550	0,002	0,020	0,0046	0,006		
Вар. вод. Вел. црква	15·0	0,325	0,0013	0,0048	0,009	0,0029		
Билб. папил. пијана	14	0,339	0,0016	0,0195	0,010	0,010		
Нов. ос. инк. дун. крај	15	0,525	0,0018	0,005	0,006	0,0007		
Римс. вод. Фишекц. I.	13·0	0,310	0,0012	0,005	0,003	0,007		

У засебној узетој проби воде нов. водовода из чесме у лабор., нађено је у 1 см³ 32 колоније.

Исправка. У прошлом броју „Општинских Новина“ (бр. 22.) учињена је штампарска погрешка односно количине гвожђа у води новога беогр. водовода, место 0,007

зира: „Та овај се одак још пущи, бубањ победе још се не чује! Шта раде моји јаничари?“ — и издахну. Велики везир затаји смрт султанову, да војници не би клонули, па удешеним потписом султановим и даље у име султаново издаваше заповести. Кад су Турци последњи пут јуришали на тороњ, Соколовић постави мртва Сулејмана уз прозор, да тобож гледа своју војску, и погледом да је храбри. Најзад, кад 8. септ. захвати пламен и последњу кулу сигетску и кад се већ виде, е се мора мрети, онда се и Зрињски реши, да са својим витезовима бар славно погине. Обуче се у свечано рухо, које је на венчању само носио, за калпак задену дијамантима украпену перјаницу; узме сто дуката златних и метну у цеп: „да не рекне онај Турчин, који му буде мртво тело пленио, да није у њега ништа нашао.“ За тим узме и кључеве од града и припаса скупоцену сабљу. Спремивши се тако изађе пред 217 (од 3000) заосталих другова, па се завере да сви до једнога изгину с мачем у руци.

(наставак се)

(1) „Нама“, — писмо. — Види: К. Нётмана: „Nar.

пјесме Muhamedovaca“, (песма „Boj na Sigetu“).

(2) На истом месту, стр. 219.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

и 0.0075 треба да стоји 0.0007 и 0.00075 грама твожђа оксида у једном литру воде.

Из државне хемијске лабораторије у Београду 25. Маја 1894. год.

СТАТИСТИЧКИ ЗАПИСИ У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

Путнички саобраћај вароши Београда. У седмици од 8. до 15. Маја 1894. године допутовало 1001. отпотовало 919 Од којих су:

- а.) Популација: мушког 933. женског 68.
- б.) Вероисповести: православне 869. неправославне 79, мојсијевске 36, мухамеданске 17, свега 1001.

в.) Постојбина: Србија 814, Ауст-Угарска 76, Босна и Херцеговина 9, Црна Гора 10, Грчка —, Турска 39, Бугарска 7, Румунија 6, Русија 2 Германија 8, Франц. 10, Италија 10, остале државе 8, ван Европе 2.

г.) Занимање путника: Тежачи и економи 71, Занатлије 87, Трговци 439, индустрискаји 7, шпекуланти и предузимачи 14, Гостионичари 24, Интелигенција (војска) 146, ћаци 14, раденици и помоћници 53, Пиљари и бозације 10, надничари и слуге 67.

Из статистичког одељка општине вароши Београда 18. Маја 1894. год.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

На основу решења суда општине града Београда од 18. тек. месеца Абр. 2963. — Економно одељење истог суда држаће на дан 8. јуна ове год. од 3—5 сахати по подне у канцеларији својој, јавну усмену лицитацију за набавку и израду одела за пожарнике општинске и то:

За израду 22 блузе, 22 чакшире, 22 шајкаче од чохе; 22 блузе и 22 ком. чакшира од сегелтуха за пожарнике. И

За израду 1 шињела, 1 блузе, 2 ком. чакшира, 1 шајкачу од чохе и 1 блузу и 1 чакшире од сегелтуха за командира пожарне чете.

Кауцију полажу српски грађани 300 а страни дупло у готову или српско државним папирима од вредности.

Мустре и остале погодбе о изради овог одела могу се видети сваког радног дана а и на дан лицитације у канцеларији економног одељења.

Ко жели примити се израде овог одела нека означеног дана дође и лицитира

Абр. 2963. — Од суда општине града Београда, 27. Маја 1894. год. У Београду.

ОБЈАВА

Пошто суд ово општински није ни на трећој држатој лицитацији могао издати под закуп право наплате таксе за вађење песка савско-дунавског, због мале понуђене цене

од стране лицитаната, — то је одбор општински у седници својој од 7. тек Марта. год. Абр. 1278 решио: да наплаћивање такса за вађење песка са обале савско-дунавске врши сам суд преко svoих органа.

С' тога суд извештава о овоме грађанству, с тим да песак коме је потребан може вадити и носити са поменутих обала пошто претходно јави се дотичном контролору обале, коме ће платити и таксу у 30 пари дин. од једних кола песка.

Ко не плати ову таксу а ухвати се да песак вади и односи биће строго према закону кажњен.

Абр. 1278. — Од суда општине Београдске, 16. Маја 1894. године у Београду.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Димничарство:

- а) За чишћење димњака (цилиндера) без разлике на спратове 0.20 д.
- б) За неузидан шпархерд 0.20 д.
- в) За узидан 0.40 д.
- г) За велики узидан шпархерд у гостионици 0.50 д.
- д) За чишћење димњака од два спрата 0.20 д.
- ђ) За чишћење простог димњака 0.10 д.
- е) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са пећима 0.10 д.
- ж) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са више пећи 0.20 д.
- з) За паљење димњака (цилиндера) без разлике на спратове 0.75 д.

II. Пражњење помијара и нужника:

- а) Од кубног метра 10 — д.
- б) Од акова 0.50 д.

III. Псетарина.

- а) Марка за пашче за годину дана 3 — д.
- б) Обнављање изгубљене марке стаје 1 — д.

IV. Гробарина.

- а) Гроб за дечу 7 — д.
- б) Гроб за одрасле 12 — д.
- в) Мала гробница 555.52 д.
- г) Велика гробница III. реда 998.39 д.
- д) Велика гробница II. реда 1099.39 д.
- е) Велика гробница I. реда 1684.57 д.

ТАКСЕ ЗА ИЗНЕШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За квартове: Савамалски, Теразијски, Варошки и Врачарски:

1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом 0.25 д.
2. Од две или три собе, са кухињом или већег дућана са магазом 0.70 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафана са кухињом, од гостионице са кухињом без штале 1.50 д.

За квартове: Дорђолски и Палилулски:

1. Од собе и кухиње, или мањег дућана са собом 0.20 д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом 0.60 д.

3. Од четири или више соба са кухињом, од кафана са кухињом, од гостионице са кухињом без штале 1 д. — Од суда општине београдске 28. Августа 1892 године, Абр. 9449.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

ПРЕМЕРЕНО НА БЕОГРАДСКОМ КАНТАРУ

Од 22. до 28. Маја 1894. г.

ВИДОВАЊА	НАИМЕНОВАЊЕ	ЦЕНА	
		НАЈВЕЋА	НАЈМАЊА
		дин.	пр.
1202	АРПАЦИКА		
	БРАЩНА КУКУРУЗНА		
	БРАЩНА ПИНЕНИЧНА		
1000	ВИНА БЕЛА (од лит.)	60	50
	ВИНА ЦРНА (од лит.)		
11590	ВОЛОВА	45	40
	ВУНЕ НЕ ПРАНЕ		
	ВУНЕ ПРАНЕ		
	ГРОЖЉА		
	ДУЊА		
	ЈАВУКА		
6169	ЈЕЧМА	11	10
	КАЈМАКА		
	КОЖА ВОЛОВСКИХ		
	КОЖА ЛАГЊЕСКИХ		
	КОЖА ОВЧИЛСКИХ		
404	КОРЕ БРЕЗОВЕ	14	10
	КРĀВА		
53010	КРЕЧА	370	360
8923	КРОМПИРА	20	15
	КРУПНИКА		
	КРУПАКА		
59415	КУКУРУЗА	1050	10
	КУПУСА		
	ЛОЈА НЕТОПЉЕНОГ		
	ЛОЈА ТОПЉЕНОГ		
	ЛУКА АРИЛAME		
	ЛУКА БЕЛА		
4216	ЛУКА ЦРНА	30	20
17	МАСЛА	150	140
1232	МАСТИ	120	115
	МЕДА		
	ОВАЦА		
3690	ОВСА	12	11
56	ОРАЈА		
566	ПАСУЉА	12	10
	ПЕКМЕЗА		
	ПРОСЕ		
89679	ПИНЕНИЦЕ	11	1050
	РАЖИ		
	РАК. КОМ. (од лит.)		
	РАК. КОМ. МЕКЕ		
	РАК. ШЉ. ЈУТЕ		
35690	РАК. ШЉ. МЕКЕ	45	20
16292	СВИЊА ДЕБЕЛИХ	85	75
	СВИЊА СРЕДЊИХ		
16810	СЕНА	6	5
2225	СИРА	60	40
3760	СЛАМЕ	3	2
	СЛАНИНЕ		
	СОЧИВА		
1839	УГЉЕНА ДРВЕНЕГ	8	6
151530	УГЉЕНА КАМЕНОГ	3	250
	ШИПАРКЕ		
	ШЉИВА СИРОВИХ		
14274	ШЉИВА СУВИХ О. Г.	12	8
	ПРОСТОГ КАМЕНА		
30000	ЦЕМЕНТА		
11037	СИТНИЦЕ		
17183	ТРЕШЊЕ		